

98

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych

z dnia 20 stycznia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych.

Na podstawie art. 13 ust. 2, art. 26 ust. 1 i art. 31 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

- a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129),
- b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekreście bez bliższego określenia, rozumieć należy dekret z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129).

Do art. 5 i 29.

§ 2. Wpływy z podatku gruntowego gminy wiejskie dzielą na:

- 1) wpływy, przypadające od podatników, wymienionych w art. 10 ust. 3 i 4 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128),
- 2) wpływy, przypadające od pozostałych podatników.

§ 3. 1. Z wpływów wymienionych w § 2 pkt 2) gminy wiejskie wydzielają 20% na rzecz Państwa. Pozostałą część wpływów dolicza się do wpływów, wymienionych w § 2 pkt 1), i z uzyskanej sumy przekazuje się:

- 1) powiatowemu związkowi samorządowemu 35%
- 2) wojewódzkiemu związkowi samorządowemu 5%
- 3) Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo - Zapomogowemu 5%

2. W latach podatkowych 1946 i 1947 gminy wiejskie przekazują Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo - Zapomogowemu także kwoty, wydzielone na rzecz Państwa w myśl ust. 1 zdanie pierwsze.

Do art. 5 ust. 3 i 4.

§ 4. 1. Wpływy, wydzielone na rzecz Państwa i Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego, gminy wiejskie wpłacają w kasie właściwego urzędu skarbowego na odpowiedni rachunek bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem P. K. O. w terminie do dnia 10 następnego miesiąca za każdy miesiąc ubiegły.

2. W przypadku, gdy zarząd gminy nie odprowadzi do kasy urzędu skarbowego kwot, wymienionych w ust. 1, urząd skarbowy niezwłocznie ustali wysokość należnych kwot na podstawie dowodów rachunkowo - kasowych gminy i celem ich ściągnięcia wdroży egzekucję administracyjną.

Do art. 5 i 7.

§ 5. Przypadające wojewódzkim i powiatowym związkom samorządowym kwoty wpływów z podatku gruntowego i od nieruchomości powinny gminy przekazywać tym związkom za pośrednictwem P. K. O. lub innej instytucji finansowej w terminie do dnia 10 następnego miesiąca za każdy miesiąc ubiegły.

Do art. 6.

§ 6. 1. Z ogólnych wpływów z podatku gruntowego gminy miejskie wydzielają 3% do dyspozycji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych na cele samorządu rolniczego.

2. Przepisy § 4 mają odpowiednie zastosowanie.

Do art. 10 — 14.

§ 7. 1. Opłaty administracyjne za czynności i poświadczenia urzędowe organów sa-

morządowych związków samorządowe mogą pobierać w gotówce lub znaczkami przez siebie wydanyymi. W przypadku pobrania opłaty znaczkami powinny być one należycie kasowane mechanicznie lub ręcznie tak, aby nie mogły być powtórnie użyte.

2. Jako opłatę za czynność urzędową uważać należy także opłatę za załatwienie wniosków (podań), którą uiszcza się w kasie związku samorządowego w gotówce albo w znaczkach, nalepianych na wniosku (podaniu).

3. Opłaty targowe za użycie miejsca w miejskich halach targowych lub na targowiskach mogą być pobierane od wszystkich sprzedających niezależnie od tego, czy korzystają oni w tym celu ze specjalnych urządzeń, jak stoiska, kioski, budki, stragany itp., czy też sprzedają towar z kosza, płachty itp. opakowania, bądź też sprzedają pojedyncze sztuki towaru, jak obuwie, czy części garderoby itp. albo wprowadzają zwierzęta, ptactwo itp. celem sprzedaży.

4. Pobieranie opłat od sprzedaży artykułów żywnościowych, dokonywane przez producentów rolnych, dozwolone jest tylko wówczas, jeżeli sprzedaż odbywa się w miejskich halach targowych. Nie można pobierać tych opłat, jeżeli sprzedaż odbywa się na gminnych lub miejskich placach targowych, nawet gdyby sprzedaż odbywała się z samochodu, wozu, bryki itp. środków, służących do przewozu artykułów żywności gospodarstwa rolnego.

§ 8. 1. Za urządzenia i zakłady dobra publicznego w rozumieniu art. 10—14 należy uważać instytucje i urządzenia związku samorządowego, z których istoty i celu wynika, iż nie są one obliczone na zysk (np. szpitale, szkoły, ambulatoria, zakłady wychowawcze, przytułki, schroniska noclegowe itp.).

2. Związki samorządowe mogą pobierać opłaty za używanie utrzymywanych przez nie komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego, jak również zakładów użyteczności publicznej. Wyjątek stanowią opłaty za naukę w szkołach samorządowych, które nie mogą być pobierane.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 2, nie wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej, powinny być jednak wymierzone według istotnej miary używania danego urządzenia i zakładu, w braku zaś możliwości ścisłego ustalenia — według prawdopodobnej miary używania. W każdym razie wysokość tych opłat nie może być ustalona pod kątem widzenia przysporzenia dochodu związkowi samorządowemu.

Do art. 13.

§ 9. Uiszczenie opłat za używanie komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych, posługujących się własną nawierzchnią, nie wyłącza obowiązku uiszczenia specjalnych dopłat, jeżeli zachodzą warunki, określone w art. 13.

§ 10. 1. Uchwała w sprawie pobierania specjalnych dopłat, powzięta po wysłuchaniu opinii samorządu gospodarczego, powinna określić, w jakim stopniu wydatki na założenie i utrzymanie urządzeń dobra publicznego bądź przedsiębiorstw komunikacyjnych, posługujących się własną specjalną nawierzchnią, mają być pokryte z dopłat, oraz zasady ustalania szczególnych korzyści gospodarczych lub udogodnień, dających podstawę do pobierania specjalnej dopłaty od właścicieli nieruchomości (gruntów i budynków), jak również od przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i usługowych.

2. Właściciele nieruchomości (gruntów, budynków) oraz przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i usługowe, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do specjalnych dopłat na rzecz związków samorządowych za szczególne korzyści i udogodnienia tylko w granicach rzeczywiście osiągniętych korzyści z urządzeń i zakładów dobra publicznego.

§ 11. Rozkładu tej sumy dokonuje organ wykonawczy związku samorządowego po wysłuchaniu opinii komisji, której skład określa właściwa rada narodowa, przy czym połowa członków komisji powinna być powołana z grona podatników specjalnej dopłaty.

§ 12. O uchwale zawiadamia się podatników przez wyłożenie jej do publicznego wglądu na okres jednego miesiąca w biurze organu wykonawczego związku samorządowego wraz z projektem, kosztorysem i planem pokrycia kosztów. O dniu wyłożenia i okresie wglądu należy ogłosić publicznie w sposób, w danej miejscowości przyjęty, zaznaczając, że termin do wnoszenia odwołań kończy się z upływem okresu, wyznaczonego do wglądu.

Do art. 14.

§ 13. Obowiązek uiszczenia specjalnych dopłat, określonych w art. 14, nie jest zależny od uzyskania przez miasta i powiatowe związki samorządowe szczególnych korzyści gospodarczych bądź udogodnień z urządzeń i zakładów dobra publicznego; wystarczy, gdy z tych urządzeń i zakładów gminy miejskie i powiatowe związki samorządowe osiągają normalne korzyści i udogodnienia.

Do art. 18.

§ 14. Przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 18 są zarówno przedsiębiorstwa o charakterze czysto przemysłowym lub handlowym, które z istoty powinny przynosić zyski, jak i przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej, które, jakkolwiek mogą być prowadzone jako jednostki gospodarcze samodzielne i samowystarczalne, nie są w zasadzie obliczone na zysk ani traktowane jako źródło dochodów; do rzędu tych ostatnich należą np. zakłady wodociągowe, kanalizacyjne, ogrodnicze, gazownia, elektrownia, rzeźnie, lombardy itp.

Do art. 22.

§ 15. Do zaciągania pożyczek obrotowych (np. na zasilenie funduszy kasowych) oraz do wystawiania weksli przez organa wykonawcze związku samorządowego nie jest potrzebna każdorazowa uchwała organu stanowiącego tego związku, zatwierdzona przez władzę nadzorczą; jeżeli terminy wykonania zobowiązań z tytułu pożyczek z weksli nie przekraczają danego roku budżetowego, organ stanowiący związku samorządowego może upoważnić swe organa wykonawcze do zaciągania tego rodzaju pożyczek i wystawiania tego rodzaju weksli w ogólnej uchwale, powziętej bądź przy uchwalaniu budżetu, bądź po jego uchwaleniu; uchwała ta powinna być zatwierdzona przez władzę nadzorczą i powinna określać wysokość ogólnej sumy pożyczek oraz zobowiązań wekslowych, do których zaciągania upoważnione zostały organa wykonawcze, jak również przewidywać ogólne warunki, których mają organa wykonawcze przestrzegać przy zaciąganiu tych zobowiązań.

§ 16. Objęcie poręki zachodzi również w przypadku udzielenia poręki wekslowej.

Do art. 24. ust. 1.

§ 17. 1. Starosta i wojewoda, naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby skarbowej (lub jego przedstawiciel) wyrażają swoją opinię na posiedzeniu wydziału powiatowego (wojewódzkiego). Do zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektora izby skarbowej o posiedzeniu wydziału należy dołączyć porządek obrad oraz po 1 egzemplarzu uchwał, wymagających opinii. Zawiadomienie powinno być doręczone najmniej na trzy dni przed posiedzeniem wydziału. Naczelnik urzędu skarbowego (dyrektor izby skarbowej) może jednak zażądać odłożenia do następnego posiedzenia spraw wymagających zbadania.

2. Starosta bądź naczelnik urzędu skarbowego, a także wojewoda i dyrektor izby skar-

bowej powinni ograniczyć swą opinię jedynie do wypowiedzi, czy uchwała zgodna jest z prawem i czy jest gospodarczo celowa.

Do art. 26.

§ 18. Uchwały związków samorządowych, podlegające zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powinny być przedstawione tejże władzy w dwóch egzemplarzach, uchwały zaś dotyczące spraw finansowych — w trzech egzemplarzach.

§ 19. Do statutów podatkowych, o których mowa w § 88 rozporządzenia wykonawczego do dekretu o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 96), należy dołączyć preliminarz budżetowy i obliczenie przewidywanych wpływów z projektowanej daniny.

§ 20. 1. Do uchwały upoważniającej organ wykonawczy związku samorządowego do zaciągnięcia pożyczki na cele inwestycyjne powinien być dołączony preliminarz budżetowy, kosztorys robót, na których przeprowadzenie pożyczka ma być zaciągnięta, sprawozdanie o stanie majątku komunalnego, wykaz dotychczasowego zadłużenia związku samorządowego z wyszczególnieniem zobowiązań z pożyczek długoterminowych i krótkoterminowych oraz zestawienie sum, które związek samorządowy musi wstawić do swego budżetu tytułem oprocentowania i amortyzacji pożyczek już zaciągniętych. W uchwale o zaciągnięciu pożyczki powinien być określony cel pożyczki, forma, oprocentowanie i sposób amortyzacji tudzież wskazanie źródła pokrycia.

2. Do uchwał o zaciągnięciu pożyczki na inne cele należy zamiast kosztorysu robót dołączyć szczegółowo uzasadniony wniosek, stwierdzający celowość pożyczki.

§ 21. Materiały, określone w poprzednich paragrafach, należy w zasadzie przedstawić władzy nadzorczej w każdym roku budżetowym jednorazowo; przy przedstawieniu do zatwierdzenia w ciągu tego samego roku budżetowego następnych uchwał w tym samym przedmiocie należy powołać się na uchwałę, do której wymagane materiały zostały już dołączone.

§ 22. Jeżeli do uchwały, przedstawionej do zatwierdzenia, nie zostały dołączone materiały, wymienione w § 20, lub też jeżeli sprawa wymaga wyjaśnień, władza nadzorcza obowiązana jest zwrócić uchwałę związkowi samorządowemu do uzupełnienia najdalej w ciągu tygodnia po jej otrzymaniu.

§ 23. Bieg terminów, przewidzianych w art. 26, rozpoczyna się od dnia następnego po dniu otrzymania uchwały przez władzę nadzorczą, właściwą do wydania decyzji.

§ 24. W przypadku odmowy zatwierdzenia uchwały władza nadzorczą obowiązana jest podać powody odmowy i pouczyć o środkach prawnych.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Bolesław Podedworny